

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه هفتاد و نهم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ١١٣ - ٩١ از سورة مباركة صفات

فَرَاغَ إِلَى آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ

ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَ

اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي

سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا

بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى

قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنِ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا

أَسْلَمَا وَ تَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَ نَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَ فَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ

عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَ تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ

مُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ

الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَ عَلَى إِسْحَاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَ ظَالِمٌ

لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

ترجمه آیات ۹۱ - ۱۱۳

او مخفیانه به طرف خدایان آن‌ها رفت به خدایان آن‌ها گفت: آیا غذا نمی‌خورید؟ (۹۱)

شما را چه شده که حرف نمی‌زنید؟ (۹۲)

پس به طرف آن‌ها رفت، با دست راستش ضربتی بر آن‌ها زد. (۹۳)

مردم با شتاب به طرف او رفتند. (۹۴)

ابراهیم گفت: آیا آنچه را که می‌تراشید، عبادت می‌کنید؟ (۹۵)

و حال آنکه خدا شما و آنچه را که می‌سازید، خلق فرموده است. (۹۶)

گفتند: کوره‌ای از آتش برای او بنا کنید و او را در آن جهنم بیندازید. (۹۷)

و خواستند به او نیرنگی بزنند، ما آن‌ها را از پست‌ترین‌ها قرارشان دادیم. (۹۸)

و ابراهیم گفت: من به سوی پروردگارم می‌روم. پروردگارم به زودی مرا راهنمایی می‌کند. (۹۹)

پروردگار من! به من فرزندی عنایت کن که از صالحین باشد. (۱۰۰)

پس ما او را به پسری بردبار بشارت دادیم. (۱۰۱)

و چون ابراهیم با فرزندش به «سعی» رسید، گفت: ای پسر، من در خواب دیده‌ام که تو را ذبح می‌کنم.

پس دقت کن، نظر و رأی تو چیست؟ پسر گفت: ای پدر، آنچه را که امر شده‌ای، انجام بده. به زودی مرا،

انشاءالله از بردباران خواهی یافت. (۱۰۲)

پس وقتی که هر دو تسلیم شدند و ابراهیم پیشانی او را به خاک گذاشت. (۱۰۳)

و ما او را ندا دادیم که ای ابراهیم! (۱۰۴)

قطعاً تو به رؤیایت تحقق بخشیدی. ما نیکوکاران را اینگونه جزا می‌دهیم. (۱۰۵)

قطعاً این همان امتحان آشکار بود. (۱۰۶) و فدای او قربانی بزرگی کردیم. (۱۰۷)

و او را برای آیندگان باقی گذاشتیم. (۱۰۸)

سلام بر ابراهیم. (۱۰۹) این گونه ما نیکوکاران را جزا می‌دهیم. (۱۱۰)

قطعاً او از بندگان مؤمن ما بود. (۱۱۱)

و ما او را به اسحاق، پیغمبری که از شایستگان بود، بشارت دادیم. (۱۱۲)

و به او و به اسحاق برکت دادیم و از نسل ابراهیم و اسحاق، نیکوکار و ستمگر به خود، آشکار

بودند. (۱۱۳)

برداشت از آیات ۱۱۳ - ۹۱ (بقیه قضیه حضرت ابراهیم علیهِ السلام)

سالک الی الله باید از قضیه حضرت ابراهیم علیهِ السلام پندهایی بیاموزد:

۱ - حضرت ابراهیم علیهِ السلام آن چنان استقامتی داشت که وارد بتخانه شد و بتها را درهم کوبید با آن که می دانست همه مردم علیه او قیام می کنند.

۲ - سالک الی الله باید در مقابل دشمنان انبوه آن چنان استقامتی داشته باشد که امر به معروف و نهی از منکرش را ترک نکند.

۳ - در مقابل دشمنان باید عقایدی که برای او قطعی شده اظهار کند و برای آن‌ها استدلال نماید و از هیچ چیز نترسد.

۴ - سالک الی الله باید در مقابل محکومیت‌های قضاوت جور، خود را به خدا واگذار کند تا خدا کید آن‌ها را به خود آن‌ها برگرداند.

۵ - سالک الی الله باید همیشه به سوی خدا برود و خود را از شایستگان قرار دهد.

۶ - اگر سالک الی الله کاملاً توانست استقامت کند و به راه انحرافی نرود و از خدای تعالی خواست که به او در رسیدن مقام صالحین کمک کند، خدا به او دوستان و فرزندان صالحی عنایت می فرماید.

۷ - سالک الی الله اگر به مقام صالحین رسید و رشد کاملی کرد، برای این که به خود او خدای تعالی بفهماند که به مقام خوبی رسیده، امتحان سختی برای او قرار می دهد.

۸ - سالک الی الله اوامر الهی را با جدیت و دقت ولو آن که حکمتش را نفهمد انجام می دهد.

۹ - وقتی که سالک الی الله از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی کارها را برای او آسان می کند و آن قدر به او مقام و درجه می دهد که از نیکوکاران محسوب شود.

۱۰ - سالک الی الله اگر از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی سلامتی او را از جهت روح و بدن تأمین می کند و او را می ستاید. زیرا خدای تعالی شکور است.

۱۱ - سالک الی الله اگر از امتحان خوب بیرون بیاید، خدای تعالی حتی به فرزندانش توفیق بیشتری عنایت می کند تا آن‌ها از خوبان باشند.